ΓΡΑΦΕΙΑ — ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ ΚΑΙ
ΑΛΕΞ. ΥΨΗΛΑΝΤΟΥ 177
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:
ΣΥΝΤΑΞΙΣ: 24-94
ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΙΣ: 43-23
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧΜΑΙ 1.50

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

ΚΥΡΙΑΚΗ
10
ΜΑΪΟΥ 1964
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ ΙΘ'
ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 5910

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ – ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1886

ΒΑΡΥ ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ ΤΩΝ ΛΟΓΩΝ

Δὲν δυσκολευόμεθα νὰ ἀναγνωρίσωμεν, ὅτι ὁ κ. Γεώργιος Παπανδρέου εἶχε πάντοτε τὴν θέλησιν τῆς θετικῆς εἰσφορᾶς. Οὐδέποτε, ὅμως, ἀπέκτησε τὴν ἱκανότητα τῆς δημιουργικῆς πραγματοποιήσεως. Καὶ ἡ ἀδυναμία του εἶναι, ἀκριβῶς, αὐτὸ ποὺ ὁμολογεῖται ὡς δύναμίς του. Καὶ ποὺ ἀκόμη καὶ ὁ Ἀμερικανὸς κ. Φούλμπραϊτ, προσφάτως μόλις, ὑπεγράμμισε: Ρήτωρ! Ἀναμφισβητήτως, ρήτωρ! Καὶ μάλιστα τόσον πολύ, ὥστε νὰ ὁμιλῇ ἀκόμη καὶ ὅταν ἡ λογικὴ τοῦ ὑποδεικνύῃ σιγήν. Αὐτὴν τὴν ἀνυπακοήν, πιθανώτατα, δὲν τὴν ἐπιθυμεῖ. Ἀλλά, προφανῶς, καὶ δὲν εἰμπορεῖ νὰ τὴν ἀποφύγῃ. Ὅπως συμβαίνει μὲ τοὺς γεννημένους καλλιεργητὰς τοῦ λόγου, αἰσθάνεται τὴν ἐπήρειάν του πρῶτος. Καὶ κυριαρχεῖται ἀπὸ τὸν ἐπιγραμματισμόν του. Φυσικὰ δὲ καὶ αὐτοπαγιδεύεται. Διότι διακηρύσσει ὅσα δὲν πιστεύει, ἀλλ' ἁπλῶς, εὑρίσκει ἐλκυστικὰ — ἐπειδὴ τὰ αἰσθητικὰ κριτήρια πλεονάζουν δυσαναλόγως τῶν πολιτικῶν. Καὶ ὑπόσχεται ὅσα δὲν δύναται — ἐπειδὴ νομίζει, ὅτι τίποτε δὲν εἶναι ἀνεπανόρθωτον ἢ περισσότερον σοβαρὸν ἀπὸ τὴν ἐπιτήδευσιν τῆς φράσεως. Ἔπειτα, τὰ ἐγκαταλείπει ὅλα. Καὶ ἐγκαταλείπεται καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὰς πρωτοβουλίας καὶ τὴν δραστηριότητα τῶν ποικιλωνύμων ναυαγοσωστικῶν, τὰ ὁποῖα προστρέχουν διὰ τὴν ἀποκόλλησιν ἀπὸ τὴν περιοχὴν τῶν ὑφάλων.

Ἀλλοίμονον, ὅμως, εἰς τὰς χώρας, ποὺ ἔχουν τὴν Μοῖραν νὰ κυβερνῶνται ἀπὸ ρήτορας τῆς εἰδικῆς αὐτῆς κατηγορίας. Ἀλλοίμονον, ἐπειδὴ συμβαίνει οἱ λαοί, ὄχι σπανίως, νὰ ὁδηγοῦνται εἰς τὴν κάλπην ἀπὸ τὴν ἀκουστικὴν εὐαισθησίαν των, ἀλλὰ εὐθὺς ἀμέσως νὰ δοκιμάζουν ἔντονον τὴν ἀνησυχίαν ἐκ τοῦ ἀντιλάλου τῆς κραυγαζούσης πραγματικότητος. Διότι πλέον δὲν προέχουν οἱ ὡραῖοι λόγοι. Προέχει τῶν ἐξαρθεισῶν ἀναγκῶν ἡ ἐπούλωσις. Προέχει τῶν ὑπεσχημένων ἡ ἐπαλήθευσις. Προέχει ἡ ἐμπεριστατωμένη διαχείρισις ὅλων αὐτῶν, ποὺ ἐπιβάλλουν ἀμέσους, εὐθείας καὶ οὐσιαστικὰς ἀντιμετωπίσεις. Καὶ φαίνεται, ὅτι αὐτά, τώρα, εἶναι τὰ μόνα ποὺ κινδυνεύουν νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὸ ψυγεῖον, ἐφ' ὅσον δὲν θὰ ὑποστοῦν τὰς μεταμοσχεύσεις τοῦ κομματισμοῦ, διὰ τῶν ὁποίων θὰ παραμορφωθοῦν τερατωδῶς, ὥστε νὰ καταστοῦν φωτογραφικαὶ ἐξυπηρετήσεις παλαιῶν καὶ νέων αἰλούρων τῶν περιστάσεων. Ἔτσι, ἔχομεν τὸ φαινόμενον τῆς ἀδρανείας, τὸ ὁποῖον χαρακτηρίζει ἰδίᾳ τὸν οἰκονομικὸν τομέα. Ἐνῷ εἰς τοὺς ἄλλους τομεῖς ἡ μόνη δραστηριότης συνίσταται εἰς τὴν ἀκάθεκτον εἰσβολὴν τῶν «ἡμετέρων». Αὐτῶν, οἱ ὁποῖοι, μάλιστα, φροντίζουν νὰ ἐπισημανθῇ καὶ νὰ δικαιολογηθῇ ἡ παρουσία των, μὲ ἀναστατώσεις, αἱ ὁποῖαι δὲν ἔχουν τὸ προηγούμενόν των. Ὅπως ἐπίσης καὶ αἱ παλινωδίαι καὶ αἱ ἀντιφάσεις, αἱ ὁποῖαι σωρεύουν δυσπιστίαν καὶ ἐμφανίζουν διεθνῶς τὴν χώραν εἰς κατάστασιν πλήρους συγχύσεως καὶ παραζάλης. Ἀφήνομεν δέ, ὅτι ὁ πειραματισμός, εἰς τὸν ὁποῖον ἡ Κυβέρνησις ἐπιδίδεται, ἔχει ὁδηγήσῃ εἰς τὰς τραγελαφικὰς ἐκείνας «ἐκπαραθυρώσεις» τῶν μέχρι τῆς χθὲς ἐκλεκτῶν της, οἱ ὁποῖοι αἰφνιδίως ἀνακαλύπτονται ὡς κατάλληλοι μόνον διὰ τὴν ἀποθήκην. Καὶ ἡ ἄμεσος ἀντικατάστασίς των διαφημίζεται ὡς πρᾶξις εὐθύτητος καὶ πολιτικῆς γενναιότητος. Καὶ ὅλα αὐτὰ ἔχουν τὴν αὐτὴν καταγωγήν: Τὴν ἀδυναμίαν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ νὰ κυβερνήσῃ. Νὰ ἐμπνεύσῃ τὴν συνείδησιν ἐνιαίας καὶ κεντρικῆς διευθύνσεως. Νὰ δώσῃ τὸν τόνον σοβαρότητος καὶ αὐστηρᾶς πολιτικῆς διαχειρίσεως τῶν θεμάτων. Καί, βεβαίως μέν, ἡ Κυβέρνησις ἔχει ἐν ἑαυτῇ καὶ ἀξιόλογα στελέχη. Ὑποχρεωμένα ὅμως αὐτὰ νὰ ἐνεργοῦν αὐτονόμως, δίδουν τὴν αἴσθησιν, ὅτι ὁ τόπος ἔχει μεταβληθῆ εἰς... Ἐλβετίαν. Δηλαδή, ὅτι ἀποτελεῖται, πλέον, ἀπὸ «καντόνια». Ἀλλὰ ὁ Ἑλληνικὸς Λαὸς δὲν ἐψήφισεν αὐτὴν τὴν μορφὴν διακυβερνήσεως. Οὔτε, πολὺ περισσότερον, ἀπεδέχθη νὰ πληρώσῃ τοὺς ὡραίους λόγους καὶ τὰς λαμπρὰς ἐπιδόσεις τῆς ρητορικῆς σχολῆς τοῦ κ. Παπανδρέου μὲ βαρύτατον τίμημα. Καὶ φοβούμεθα, ὅτι αὐτὸ θὰ συμβῇ, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ ἡ ἀπαράδεκτος καὶ ἐξοργιστικὴ κατάστασις, ποὺ ἐνεφάνισε τὸ τρίμηνον τῆς Κυβερνήσεως τῆς Ἑνώσεως Κέντρου.

ΨΙΘΥΡΙΖΟΥΣΑ ΝΕΑΣ ΠΑΡΟΧΑΣ

Ἡ Κυβέρνησις δημοκοπεῖ εἰς βάρος τῶν ἀγροτῶν

Ὁ ΟΓΑ παρουσιάζει μέγα ἔλλειμμα καὶ ἀντιμετωπίζονται νέοι φόροι

ΑΘΗΝΑΙ, 9.— Διεφεύσθη σήμερον ἀρμοδίως ἡ ἀναγραφεῖσα εἰς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας πληροφορία ὅτι ἡ κυβέρνησις, ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ καὶ πάλιν νὰ δημοκοπήσῃ εἰς βάρος τῶν ἀγροτῶν, ἔδωκεν ὁδηγίας εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ ΟΓΑ ὅπως μελετήσῃ τρόπον ἀναπροσαρμογῆς τῶν συντάξεων καὶ τῆς χορηγήσεως δώρου εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους ἀγρότας κατὰ τὰς ἑορτὰς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα.

Ἡ εἴδησις διεψεύσθη ἐκ μέρους ἀρμοδίας πηγῆς, διότι, ὡς γνωστόν, ἀπὸ ἕνα παλαιότερον ἔγγραφον τῆς διοικήσεως τοῦ ΟΓΑ κατέστη γνωστὴ εἰς τὴν κυβέρνησιν ἡ οἰκονομικὴ κατάστασις τοῦ ΟΓΑ.

Ἐκ τοῦ ἐγγράφου αὐτοῦ προέκυψεν ὅτι διὰ τὴν ἀναπροσαρμογὴν τῶν συντάξεων, τὴν παροχὴν δώρου, τὴν μείωσιν τοῦ ὁρίου ἡλικίας κατὰ 5 ἔτη κλπ. ἀπαιτοῦνται νέα ἔσοδα 1.500 ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐτησίως. Ἐπίσης ἐκ τοῦ ἐγγράφου κατέστη σαφὲς ὅτι διὰ τὴς καταργήσεως τῆς ἀμέσου εἰσφορᾶς τῶν ἀγροτῶν κατὰ 250 ἑκατομμυρίων δραχμῶν, κατέστη ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ ὀργανισμοῦ ἐλλειμματικὸς κατὰ 200 ἑκατομμύρια δρχ. ἐτησίως. Ἤδη, τὰ ἔσοδα τοῦ ΟΓΑ ἀνέρχονται εἰς 925 ἑκατομμύρια ἐκ τῆς ἀστικῆς φορολογίας καὶ 250 ἑκατομμύρια ἐκ τοῦ 2% τῆς διακινήσεως τῶν ἀγροτικῶν προϊόντων, ἤτοι συνολικὸς 1175 ἑκατομμύρια δρχ., ἔναντι τῶν ὁποίων αἱ ἀντίστοιχαι δαπάναι τοῦ ὀργανισμοῦ ἀνέρχονται εἰς 1.375 ἑκατομμύρια. Ἐξ αὐτῶν 1.000 ἑκατομμύρια ἀπαιτοῦνται διὰ τὰς συντάξεις, 150 ἑκατομμύρια διὰ τὴν ἀσφάλισιν τῆς παραγωγῆς καὶ 225 ἑκατομμύρια διὰ τὴν περίθαλψιν τῶν ἀσθενῶν.

Πρὸς τούτοις τίθεται τὸ ἐρώτημα: Ἐκ ποίων πηγῶν θὰ πρέπει νὰ ἀντληθοῦν τὰ νέα ἔσοδα πρὸς κάλυψιν τοῦ σημερινοῦ ἐλλείμματος καὶ τὰ πρόσθετα ἔσοδα διὰ τὴν χορήγησιν παροχῶν εἰς τοὺς ἠσφαλισμένους, τὸ ὕψος τῶν ὁποίων ἐγγίζει τὰ 1900 ἑκατομμύρια δραχμῶν;

Ἤδη, ὁ ΟΓΑ δι' ἐγγράφου του πρὸς τὴν κυβέρνησιν ζητεῖ νὰ ἐξεύρῃ νέους πόρους διὰ νὰ δυνηθῇ νὰ ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς ὑποχρεώσεις του, εἰς δὲ τὴν ὑποβληθεῖσαν ἀναφορὰν πρὸς τὴν κυβέρνησιν ὑπογραμμίζεται ὅτι ὁ ἀστικὸς κόσμος, ὁ ὁποῖος σήμερον φορολογεῖται βαρύτατα ὑπὸ τοῦ Ο.Γ.Α., δυσχερῶς θὰ στέρξῃ εἰς νέαν ἐπιβάρυνσιν, ἔπειτα μάλιστα ἀπὸ τὴν κατάργησιν τῆς ἀμέσου εἰσφορᾶς τῶν ἀγροτῶν διὰ λόγους καθαρῶς δημαγωγικοῦς.

Τέλος, ὁ ὀργανισμὸς ζητεῖ ὅπως ἐγγράφως ἡ κυβέρνησις ὑποδείξῃ τὰς πηγάς, ἀπὸ ὅπου θὰ ἀντληθοῦν οἱ πόροι διὰ τὴν ἐπέκτασιν τῶν παροχῶν πρὸς τοὺς ἀγρότας.

Η ΣΤΗΛΗ ΜΟΥ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΜΟΙΡΑ

Στὸν ἀστυφύλακα, ποὺ σκότωσε τὴ σύζυγο τοῦ ἀρχιάτρου, συναντᾷ κανεὶς τὸ κορύφωμα τοῦ πιὸ δίαιου πάθους. Κι' ἦταν αὐτὸ σὰν τὴν πηγὴ τοῦ γλυκοῦ νεροῦ στὴ μέση μιᾶς θάλασσας τρικυμισμένης. Γιατί ἡ σχέσεις τῶν δύο βρέθηκαν μέσα σ' ἕνα δρόμο χωρὶς ἐλπίδα, ποὺ δὲν θὰ τοὺς ἐπέτρεπε ποτὲ νὰ στρέψουν τὰ μάτια τους πρὸς τὸ μέλλον. Ἐκεῖνος ὀρδινάτσα καὶ κείνη κυρία μὲ τὰ διπλὰ φορτωμένη χρόνια καὶ μητέρα δυὸ μεγάλων κοριτσιῶν. Καὶ ἔρχεται ἡ σκοτεινὴ ἐξιλέωση νὰ βάλῃ τὰ πράματα στὴ θέση τους. Ἦταν λίγες στιγμές, ποὺ ἦσαν κοντά, τόσο κοντά, ὅσο μπορεῖ νὰ εἶναι δυὸ ψυχὲς πάνω σὲ μιὰ καφτερὴ ἀλήθεια. Καὶ μὲ μιᾶς τὸ σκοτάδι γεμίζει ἀπὸ τὴν πικρὴ πραγματικότητα. Καὶ στὸ γυναικεῖο ἐκεῖνο πρόσωπο, ποὺ τὸ σκέπαζε ὁ φόβος, ἔπεσε μαρμαρένιος ὁ θάνατος. Ἔφτασε ἡ ζωὴ στὸ τέλος, χωρὶς νὰ κατορθώσῃ νὰ πλησιάσῃ κανένα ἀπὸ τοὺς δυό, ποὺ εἶχαν ἀποχτήσει τὴν πίστη πρὸς τὴ δυστυχία τους. Λατρεύανε μόνον τὴν ἁμαρτία τους, μέσα στὴν προαίσθηση ἑνὸς χειμώνα, ποὺ θὰ νέκρωνε τὰ φύλλα τῶν ἐλπίδων τους.

Κι' ἔφερνε ἐκεῖνος τὸ πρόσωπό του κοντὰ στὸ δικό της, κύτταζε τὰ χαρακτηριστικά της, βύθιζε τὰ μάτια του στὰ δικά της καὶ τὰ εἴκοσι χρόνια τῆς διαφορᾶς τῆς ἡλικίας τους τὰ κάρφωνε ἡ πλάνη, ποὺ ἔφερνε καὶ στοὺς δυὸ κάτι ἐκθαμβωτικό. Τὸ παιδὶ τὸ φτωχὸ ζήτησε τὴν ἐλεημοσύνη ἀπὸ κείνη ποὺ τὸν γλύκαινε μὲ τὸ φῶς τῶν ματιῶν της, ποὺ τοῦ ἦταν τόσο ἀναγκαῖο. Ὅπως καὶ μὲ τὰ λόγια της, ποὺ ἦταν τόσο γλυκά. Ἀλλὰ τὸ σκοτεινὸ αὐτὸ ὄνειρο γεμίζει τὸ μέλλον ἀπὸ τρόμο, ἀπὸ χωρισμό, ἀπὸ ἀμφιβολία... Ἡ ἐλπίδα, ἡ τρυφερὴ συγκίνηση, ἡ ὡραία παραφορά, ἡ ἱκανοποίησι τοῦ ἐγωϊσμοῦ, εἶναι ὅλα σύντομα περάσματα χαρᾶς, ποὺ πρέπει μιὰ μέρα νὰ τελειώσουν.

Τὸ μονόπρακτο, ὅμως, αὐτὸ τῆς ζωῆς ἦταν τόσο λυρικό, ὅσο καὶ δραματικό. Καταπιάστηκε ἀπὸ δυὸ δημιουργούς, δυὸ ἠθοποιοὺς καὶ δυὸ θύματα. Τὸ μοτίβο τοῦ τραγουδιοῦ τους ἦταν προχειροφτιασμένο. Καὶ τὸ αἰώνιο ζευγάρι τοῦ Ἀδὰμ καὶ τῆς Εὔας ἔχασε τὸν παράδεισό του. Ἐκεῖνος, βαρειὰ καὶ μικρὴ ὕπαρξη, σηκώνει τὸ ὅπλο καὶ πυροβολεῖ... Καὶ ξεχωρίστηκε πὸ σύμπλεγμα ἀπὸ τὴ νύχτα τοῦ θανάτου. Στὰ πόδια του, ἐκείνη ἄμορφη καὶ ματωμένη, εἶναι τὸ παραμορφωμένο βάθρο τῆς ζωῆς. Κι' ὁ λογισμὸς τοῦ φονιὰ τρέχει σὲ σκοτεινὸ νεφέλωμα, ποὺ τὸν γκρεμίζει κι' αὐτὸν σ' ἄβυσσο παντοτεινῆς μοναξιᾶς.

Ἡ ἀπαίσια αὐτὴ ὀπτασία τῆς πικρῆς ἀλήθειας ἐκδηλώνεται στὸ πρόσωπο τῆς κοινωνίας καὶ λάμπει μέσα ἀπὸ τοὺς πλατεῖς τίτλους τῶν ἐφημερίδων. Πάνω σ' αὐτὸ τὸ δράμα ὅλα κανεὶς μπορεῖ νὰ τ' ἀρνηθῆ. Ἀλλὰ τὴ ζητιανιὰ καὶ τὴ λαχτάρα τοῦ νέου παιδιοῦ πρὸς τὴ μεσόκοπη σχεδὸν γυναῖκα, τὴ βλέπω σὰν ἀρρώστεια. Μὴ ψάχνετε πάνω σ' αὐτὸ νὰ βρῆτε τὴς αἰτίες, μὴν ἀγωνίζεσθε νὰ βρῆτε τί γεννάει καὶ τί τρέφει τὸν ἔρωτα. Τοῦτος, πρὸ πάντων, ἦταν βυθισμένος σὲ ἀπέραντο ψέμα καὶ δὲν τὸν ἔσωζε τίποτα. Μὰ ἡ γυναίκα πρώτη τὸν ξύπνησε. Ἦταν ἡ γυναίκα, ποὺ ἄνοιξε τὴν ἀγκαλιά της στὸ ἄρρωστο παιδὶ καὶ τὸ περιποιήθηκε, χωρὶς ἐξηγήσεις. Τὴν εἶδε ὡς τὰ στερνὰ νὰ κλαίῃ... Τὴν εἶδε πνιγμένη στὴ μεταμέλεια: πίσω της δυὸ μεγάλα κορίτσια κι' ἕνας ἀνεύθυνος σύζυγος. Ἀδυναμία, δηλαδή, καὶ συμφορὰ πάνω στὴν ἀνθρώπινη δύναμη. Καὶ στὸ φῶς τῆς αὐγῆς πέρασε ἡ συναίσθηση τῆς ζωῆς, μέσα ἀπὸ τὸ σύννεφο τοῦ θανάτου. Τὸ μυστήριο τῆς ἀνθρώπινης μοίρας εἶναι σὰν τὸ διάστημα τοῦ οὐρανοῦ, ἀπέραντο καὶ ἀξεδιάλυτο.

ΕΥΑ

ΑΝΤΙΚΡΥΖΟΝΤΑΣ ΤΗ ΖΩΗ

Ο ΔΥΣΠΙΣΤΟΣ ΘΩΜΑΣ

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Π. Α. ΧΡΟΝΟΠΟΥΛΟΥ

Ἀπ' ὅλες τὶς Ἀποστολικὲς μορφές, ὁ Θωμᾶς ξεχωρίζει μέσα στὴν ἐκθαμβωτικὴν αἴγλη τῆς αὐτοθυσίας, τοῦ ἡρωϊσμοῦ, ἀλλὰ καὶ τῶν δισταγμῶν, ποὺ χαρακτηρίζουν τὸ θετικό, τὸ σκεπτόμενον ἄνθρωπο, ποὺ ἀρνεῖται νὰ πιστέψει τὸ ἀναπόδεικτο.

Λατρεύει τὸ θεόπνευστο Δάσκαλό του. Χρόνια τώρα βλέπει τὴ γαλήνια μορφή, ποὺ ἐκφράζει τὰ παναθρώπινα αἰτήματα καὶ τὶς ἀγωνίες τοῦ θνητοῦ. Τὸν ἀκολουθεῖ στὴν προσπάθειά του ν' ἀνεβάσει τὸ γυιὸ τοῦ ἀνθρώπου στὴ θεϊκή του ὑπόσταση. Χρόνια τώρα τὸν μεθάει ἡ φωνή, ποὺ συναρπάζει τὰ πλήθη, ἀνυψώνοντάς τα πέρ' ἀπὸ τὰ γήϊνα.

Ἡ ἀπέραντη λατρεία του στὸ Ναζωραῖο δὲ σταματάει σὲ ὑπολογισμούς, δὲν γνωρίζει ὅρια. Γι' αὐτό, ὅταν ἀπειλεῖται ἡ ζωὴ τοῦ Δασκάλου του, μόνον αὐτὸς δὲν βλέπει νάχει ἡ δική του ζωὴ καμμιὰ ἀξία, κανένα σκοπό. Καὶ σὲ μιὰ ἔκρηξη αὐτοῦ τοῦ πάθους, φωνάζει στοὺς ἄλλους μαθητές: «Ἄγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ». Δὲν ἦταν ὁ ὁρμητικὸς κι' εὐέξαπτος τύπος τοῦ Πέτρου. Εἶναι ὁ μαθητής, ποὺ μέσα του καίει ἡφωτιὰ τῆς ἀφοσιώσεως μέχρι θανάτου, μαζὶ κι' ἕνας ἄκρατος ρεαλισμός. Κι' αὐτὸς ὁ θετικισμὸς τὸν σπρώχνει νὰ ξεκαθαρίσει στὴ σκέψη του ὡρισμένα πράγματα, ποὺ συμβαίνουν γύρω του. Ζητάει νὰ ἐξιχνιάσει ὅ,τι κρύβεται πίσω ἀπὸ τοὺς πέπλους τοῦ μυστικισμοῦ. Θέλει συγκεκριμένες ἐξηγήσεις. Ἔπειτ' ἀπὸ τόσων ἐτῶν διδαχή, ἀδημονεῖ κι' ἀνήσυχος ρωτάει: «Κύριε, οὐκ οἴδαμεν ποῦ ὑπάγεις καὶ πῶς δυνάμεθα τὴν ὁδὸν εἰδέναι;». Τρομάζει στὴν ἰδέα, ὅτι Δάσκαλος καὶ μαθηταὶ ἔφτασαν στὸ τέλος τοῦ δρόμου. Ὅτι θὰ μείνουν μόνοι χωρὶς τὸν Ὁδηγητὴ καὶ τὸν Προφήτη. Ποῦ πάει; Ποῖον δρόμο θ' ἀκολουθήσουν νὰ τὸν συναντήσουν πάλι;

Αὐτὲς οἱ σκέψεις βασάνιζαν τὸν Θωμᾶ, ὅταν οἱ ἄλλοι ἔτρεχαν νὰ κρυφτοῦν «διὰ τὸν φόβον τῶν Ἰουδαίων». Κάτι τοῦ ἔλεγε, ὅτι τὸ πέρασμα ἑνὸς τέτοιου πνευματικοῦ Ἥλιου θ' ἄφηνε ξοπίσω του μιὰ πύρινη τροχιά, ἕνα φλεγόμενο δρόμο. Ἀλλὰ ποιόν; Γιατί νὰ κρυφτεῖ; Τί ἀξία ἔχει ἡ ζωὴ χωρὶς Ἐκεῖνον; Πρέπει νὰ γύριζε πολλὲς ἡμέρες στοὺς δρόμους τῆς ἁμαρτωλῆς Ἱερουσαλήμ, ζητώντας ἀπάντηση στὰ ἐρωτήματα, ποὺ ἀνατάραζαν τὴν ψυχή του. Θὰ ἦσαν καὶ στιγμές, ποὺ ντρεπόταν, γιατί τοῦ ἔλειψε τὸ θάρρος νὰ σηκώσει αὐτὸς τὸ σταυρὸ καὶ νὰ πεθάνει μὲ τὸ Δάσκαλό του.

Τώρα ποὺ εἶχε φύγει ὁ Ἑρμηνευτής, μαζὶ μὲ τὰ ἐρωτήματα, ἐστριφογύριζε στὸ μυαλό του ἕνας ματωμένος σταυρός, κλάματα γυναικῶν, τὰ οὐρλιαχτὰ ἑνὸς φρενιασμένου ὄχλου καὶ στὸ τέλος ὁ τάφος καὶ ἡ σιωπὴ τοῦ θανάτου.

Ὁ Δάσκαλος εἶχε πεθάνει. Ἡσύχασε. Ἀλλὰ αὐτὸς ζοῦσε, σέρνοντας μαζί του τὸ βαρὺ σταυρὸ τῆς ἀμφιβολίας.

Ὥστε τίποτε δὲν κατάλαβε ἀπὸ τὰ θεῖα του ρήματα; Διψασμένος ἔμεινε μπροστὰ στοὺς ἀστείρευτους κρουνοὺς τῆς μαγείας τῶν λόγων Του, ἐστάθη προσκυνητὴς μέσα στὸν πάγκαλο ναό, χωρὶς νὰ τὸν φωτίσει ἡ λαμπροφώτιστη δόξα του.

Μὲ βαρειὰ καρδιὰ τράβηξε νὰ βρεῖ τοὺς κρυμμένους του συντρόφους. Ἴσως νὰ εἶχαν αὐτοὶ τὴν ἀπάντηση στὰ ἐρωτήματά του.

Τοὺς βρῆκε. Ἄνοιξε τὴν πόρτα. Ἦσαν ὅλοι τους ἐκεῖ κι' ἔτρεξαν νὰ τοῦ εἰποῦν μ' ἕνα στόμα, ὅτι εἶδαν τὸν Κύριον. Εἶχε ἐμφανιστεῖ σ' ἐκεῖνο ἐκεῖ τὸ σπίτι. Τὸν εἶδαν μὲ τὰ μάτια τους. Ἦταν ὁ ἴδιος ὁ Ἰησοῦς!

Ὁ Θωμᾶς τάχασε. Ὅλα τὰ περίμενε. Αὐτὸ ποτέ. Τοῦ ἔφεραν γιὰ παράδειγμα τὸ Λάζαρο. Τοῦ ὑπενθύμισαν τὶς προφητεῖες. Ἀδύνατον νὰ πειστεῖ.

—Ἴσως ἦταν καμμιὰ ὀπτασία. Κάποιος ποὺ νὰ τοῦ μοιάζει.

—Ὄχι, τὸν ἐβεβαίωσαν. Ἦταν Αὐτός, ὁ ἴδιος.

—Μὲ πληγὲς στὰ πόδια, στὰ χέρια, στὸ πλευρό;

—Ναί, ὁ ἴδιος.

Ἀδύνατον νὰ πειστεῖ ὁ Θωμᾶς.

—Ἂν δὲ βάλω τὸ δάχτυλό μου στὸν «τύπο τῶν ἥλων», δὲν τὸ πιστεύω!

Δὲν μπορεῖ κανεὶς παρὰ ν' ἀποκαλυφθεῖ μπροστὰ στὸν ἀκλόνητον ἀγνωστικιστή. Μᾶς συγκινεῖ τὸ ψυχικὸ του σθένος, ὅταν ζοῦσε ὁ ἀγαπημένος του Δάσκαλος. Μὰ πιὸ πολὺ μᾶς συνεπαίρνει ὁ ἄτεγκτος ρεαλισμός του,

●——ΣΥΝΕΧΕΙΑ
ΕΙΣ ΤΗΝ 5ην ΣΕΛΙΔΑ

ΠΕΡΙ ΤΟ ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΝ ΠΛΗΓΜΑ ΤΗΣ Ε. Β. Α.

Αἱ τραγικαὶ συνθῆκαι τοῦ θανάτου τῶν 2 ἐπισμηναγῶν

ΑΘΗΝΑΙ, 9.— Ἡ ἐπιτροπὴ ἐρευνῶν τοῦ ΓΕΑ διερευνᾷ ἀκόμη τὰς συνθήκας, ὑπὸ τὰς ὁποίας κατέπεσε χθὲς καὶ συνετρίβη ἐν ἐκ τῶν τελευταίως παραληφθέντων ἀεροσκαφῶν, χωρὶς ἅμως νὰ ἐξακριβώσῃ τοὺς λόγους τῆς μηχανικῆς βλάβης τοῦ ἀεροπλάνου.

Ὡς γνωστόν, ἐκ τοῦ ἀεροπορικοῦ δυστυχήματος ἐφονεύθησαν οἱ δύο ἐπισμηναγοὶ ἀεροπόροι Π. Ἀναγνώστου καὶ Πέτρος Μαρῖνος. Ὁ δεύτερος ὑπῆρξεν ὑπασπιστὴς τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Ἀναγνώστου ἦτο διοικητὴς τῆς μοίρας ἀναγνωρίσεως τῶν Φ 104Σ καὶ ὁ Μαρῖνος διευθυντὴς ἐπιχειρήσεων τῆς μοίρας, ἐπρόκειτο δὲ περὶ τῶν καλυτέρων χειριστῶν τῆς Βασιλικῆς Ἀεροπορίας.

Τὸ δυστύχημα συνέβη ὀλίγον μετὰ μεσημβρίαν τῆς χθὲς (προχθὲς) καὶ καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ἀεροσκάφος ἐπέστρεφεν ἐκ τῆς ἐκπαιδευτικῆς πτήσεως καὶ ἠτοιμάζετο πρὸς προσγείωσιν εἰς τὸ ἀεροδρόμιον τῆς Τανάγρας. Ὅταν τὸ ἀεροσκάφος εὑρίσκετο εἰς ὕψος 200 μέτρων ὕπερθεν τοῦ ἐδάφους, ἄγνωστον διὰ ποίαν αἰτίαν τὰ ὄργανα πηδαλήσεως καὶ κατευθύνσεως δὲν ἐλειτούργησαν καὶ τότε ὁ χειριστὴς Μαρῖνος ἐξετοξεύθη εἰς τὸ κενὸν μὲ τὸ κάθισμά του, ἐπειδὴ ὅμως ἦτο μικρὸν τὸ ὕψος τοῦ ἀεροσκάφους, δὲν ἐλειτούργησε τὸ ἀλεξίπτωτον, μὲ ἀποτέλεσμα νὰ προσκρούσῃ ὁ ἀεροπόρος ἐπὶ καλωδίου καὶ νὰ ἀποκοπῇ ἡ κεφαλὴ ἐκ τοῦ σώματός του.

Ὁ ἕτερος τῶν χειριστῶν Ἀναγνώστου, προφανῶς, κατέβαλε προσπαθείας προσγειώσεως ὁμαλῶς ἢ ἀναμάλως τοῦ ἀεροσκάφους καὶ εὑρέθη ἐκτὸς αὐτοῦ ὅταν τοῦτο προσέκρουσε καὶ συνετρίβη ἐπὶ τοῦ ἐδάφους, ἀπανθρακωθεὶς ἐκ τῶν φλογῶν.

ΦΛΕΓΕΤΑΙ ΕΙΣ ΤΟΝ ΑΤΛΑΝΤΙΚΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΣΚΑΦΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 9.— Τὸ ἑλληνικὸν ἁλιευτικὸν «Ἄννα — Μαρία» μὲ 52 ἄνδρας πλήρωμα, φλέγεται εἰς τὰς δυτικὰς ἀκτὰς τοῦ Ἀτλαντικοῦ. Ὡς μετέδωσε τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ, οἱ 52 ἄνδρες τοῦ πληρώματος διεσώθησαν, παραληφθέντες ὑπὸ τοῦ παραπλέοντος ἑλληνικοῦ σκάφους «Ὠκεανίς». Τὸ πῦρ εἰς τὸ «Ἄννα—Μαρία» μετεδόθη κατόπιν ἐκρήξεως, σημειωθείσης εἰς τὸ μηχανοστάσιον τοῦ σκάφους. Ὁ α' μηχανικὸς τοῦ πλοίου ὑπέστη ἐγκαύματα ἐκ τῆς ἐκρήξεως, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς διεσώθη, εὑρισκόμενος ἐπὶ τοῦ «Ὠκεανίς».

ΑΡΝΟΥΜΕΝΗ ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ ΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΝΟΥΣΑ ΣΤΡΟΦΗΝ 180 ΜΟΙΡΩΝ

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΑΝΑΓΝΩΡΙΖΕΙ ΕΜΠΡΑΚΤΩΣ ΤΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΠΑΠΑΣ ΠΟΥ ΥΠΕΓΡΑΨΕΝ Η Ε.Ρ.Ε.

ΘΕΜΕΛΙΟΥΝΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΡΙΑ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ ΜΕΤΑ ΤΑΣ ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ "ΗΜΕΤΕΡΩΝ,,

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ, Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΑΙ ΠΟΛΥΜΕΛΕΣ ΚΛΙΜΑΚΙΟΝ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΥΜΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ

ΑΘΗΝΑΙ, 9.— Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Γεώργ. Παπανδρέου μὲ εὐρύτατον κυβερνητικὸν κλιμάκιον ἀνεχώρησε σήμερον σιδηροδρομικῶς εἰς Θεσσαλονίκην, προκειμένου νὰ παραστῇ εἰς τὴν κατάθεσιν τοῦ θεμελίου λίθου τοῦ βιομηχανικοῦ συγκροτήματος ΕΣΣΟ — Πάππας.

Ὡς γνωστόν, ὁ κ. πρωθυπουργός, ἀφοῦ ἐπὶ ἡμέρας ἐξήγγειλεν ὅτι ἡ κυβέρνησις δὲν θὰ ἐξεπροσωπεῖτο εἰς τὴν τελετὴν τῶν ἐγκαινίων, ἐὰν δὲν ἐδέχετο νὰ ἀνανεώσῃ τὴν σύμβασιν ὁ κ. Πάππας καὶ ἀφοῦ κατὰ τὴν δι